

Bøgt Medlemmer her i Salen lægge paa, at en Commission er bleven nedsat, er det jo at vente, at man ogsaa i det andet Thing vil lægge Bøgt derpaa. Jeg beder desuden om at lægge Mærke til, at flere Medlemmer her i Salen, som fra deres Standpunkt, hvilket jeg ingenlunde laster, ere imod denne Lov, synes at have megen Lyst til at faae den sendt tilbage til det andet Thing. Det er jo endog gaaet saa vidt, at et Medlem, der ved 1ste Behandling udtryffeligt udtalte sig stærkt for den Indskrænkning i at benytte Fuldmægtige, som Lovudkastet indeholdt, endte med ved 2den Behandling at stemme for den Forandring heri, som da blev foreslaaet af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti).

Skjøndt det Forslag, der nu er stillet af det nævnte ærede Medlem i Forbindelse med flere Medlemmer, endnu ikke er begrundet, tør jeg dog maafsee, da Hensigten og Meningen dermed formeentlig er klar, tillade mig at omtale det med det Samme. De ærede Forslagsstillere ville, at der i § 14 tilføies de Ord „ved Fallit“, saaledes at Sagførers virksomhed paa Grund af Uraadighed over sit Bo kun indtræder, naar denne Uraadighed skyldes Fallit. Det er bekendt, at Uraadighedstilstand efter Grundloven nærmere er forklaret i Valgloven saaledes, at der derved kun sigtes til dem, der ere under Bærgemaal, eller hvis Bo er under Fallit. Efter den øvrige Lovgivning kan man derimod gaae endeel videre, saa at denne Tilstand ogsaa maa siges at være tilstede, naar der er thinglæst en Retsforfølgning efter Lovens 5—3—18 eller et Forlig, og hvis Forslaget nu kun gik ud paa at udelukke det sidste Tilfælde, som iøvrigt med Hensyn til Sagførerne vistnok aldrig har været synderlig praktisk, fra at have den omtalte Indflydelse paa Sagførers Ret til at drive sin Praxis, skulde jeg ikke indvende Noget mod Forslagets Realitet, men de ærede Forslagsstillere synes mig ved den Maade, hvorpaa de ville tilføie Ordene „ved Fallit“, ogsaa at maatte ville opnaae eller dog ønske at bewirke, at de, der gjøres umyndige, ikke heller skulle tabe deres Ret til at være Sagførere. Maafsee de ærede Forslagsstillere antage, at det er Noget, der vil følge af sig selv, saaledes

at der ikke behøver at være Hjemmel derfor i Loven, men det er jo ingenlunde Tilfældet. Vel er det nemlig saa, at i den almindelige Næringslov omtales kun visse Straffe som Omstændigheder, der bewirke Forbrydelse af Retten til Næringsdrift, men hverken Umyndiggjørelse eller Fallit ere nævnte; det er forudsat, at disse Omstændigheder ville standse Næringsens Uøvelse for en Tid, men naar det nu i denne Lov udtryffeligt hedder, at Fallit skulde have en saadan Virkning paa Sagførers Praxis, uden at der stod Noget om Umyndiggjørelse, saa ligger det overmaade nær, at Meningen var, at kun Fallit skulde have denne Virkning og ikke Umyndiggjørelse. Det vilde jo være høist uheldigt og urigtigt. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at der ved denne Forandring vil komme en Mangel paa Overeensstemmelse tilstede mellem §§ 14 og 1; i § 1 nævnes jo ogsaa den Omstændighed, at Vedkommende er ude af Raadighed over sit Bo, men de ærede Forslagsstillere have ikke tænkt paa her at tilføie de Ord „ved Fallit“, og man vil altsaa komme til, at medens den, der ved en anden Retsforfølgning end Fallit er ude af Raadighed over sit Bo, ikke kunde blive Sagfører, ligesaa lidt som den, der er det paa Grund af Fallit, skulde kun den Sidste blive udelukket fra at fortsætte sin Praxis, den Anden derimod ikke. Jeg tør maafsee antage, at det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds, der jo udtryffeligt har udtalt, at han ikke er nogen Modstander af denne Lov, vil erkjende, om end just ikke, at disse Forslag ere uheldige, saa dog i alt Fald, at deres Vedtagelse vil gjøre det i høi Grad tvivlsomt, om Loven kan komme ud, og at han maafsee derfor ved nærmere Overveielse vil stille sig noget anderledes til disse to Forslag.

Det vil sees, at min Hovedgrund, hvorpaa jeg støtter mig, naar jeg tilraader Thinget at vedtage det førstnævnte Forslag og at forkaste det andet, er den, at jeg befrygter, at Loven ellers ikke vil komme ud. Det Spørgsmaal ligger da saare nær, om det da virkelig er et Gode, at denne Lov kommer ud, og da Besvarelsen af dette Spørgsmaal saaledes hører med til min Argumentation, samt da jeg ikke tidligere har havt Leilighed til at udtale mig